

CZY CZYTASZ ZE ZROZUMIENIEM?

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. MATEUSZA 27 KLUCZ DO ODPOWIEDZI Mt 27

Wydanie Jezusa Piłatowi¹

27

«« Mt 27 »»

Mt 27, 1 - Por. [Mk 15,1](#); [Łk 23,1](#); [J 18,28](#).

Mt 27, 2 - Żydzi nie mieli prawa wykonywania wyroków śmierci. Po zatwierdzeniu i wykonaniu musieli się zwrócić do namiestnika rzymskiego.

Mt 27, 3-10 - Por. [Dz 1,18n](#).

Mt 27, 8 - Aram. Chaqel dema (por. [Dz 1,19](#)).

Mt 27, 9 - [Za 11,12n](#). Cytat swobodny. "Jeremiasz" - jeśli tu nie ma błędu tłumaczenia z oryginału semickiego lub kopistów - może być aluzją do [Jr 18,2n](#); [Jr 19,1-11](#); [Jr 32,6-15](#).

Mt 27, 11-14 - Por. [Mk 15,2-5](#); [Łk 23,2-7](#); [J 18,28-19,14](#).

Mt 27, 11 - Dosł.: "Ty mówisz" (semityzm).

Mt 27, 15-26 - Por. [Mk 15,6](#); [Łk 23,17-25](#); [J 19,15n](#).

Mt 27, 25 - Przez to lud bierze na siebie odpowiedzialność za zbrodnię, której się domaga.

Mt 27, 26 - U Rzymian biczowanie było zwyczajnie wstępem do ukrzyżowania.

Mt 27, 27-31 - Por. [Mk 15,16-20](#).

Mt 27, 32 - Por. [Mk 15,20nn](#); [Łk 23,26-32](#); [J 19,17](#).

Mt 27, 34 - Napój odurzający, mający łagodzić cierpienie krzyżowanego

(zob. [Mk 15,23](#)).

[Mt 27, 35-38](#) - Por. [Mk 15,23-28](#); [Łk 23,33n](#); [J 19,17-24](#).

[Mt 27, 39-44](#) - Por. [Mk 15,29-32](#); [Łk 23,35-38](#).

[Mt 27, 43](#) - [Ps 22\[21\],9](#).

[Mt 27, 45-50](#) - Por. [Mk 15,33-37](#); [Łk 23,44nn](#); [J 19,30](#).

[Mt 27, 45](#) - Tzn. od dwunastej do piętnastej. Nie było to jednak naturalne zaćmienie słońca, gdyż księżyc był wówczas w pełni.

[Mt 27, 46](#) - [Ps 22\[21\],2](#) (gr. transkrypcja słów aram.).

[Mt 27, 48](#) - Kwaśne wino, którego używali żołnierze rzymscy do gaszenia pragnienia ([Mk 15,36](#); [Łk 23,36](#)).

[Mt 27, 51-56](#) - Por. [Mk 15,38-41](#); [Łk 23,47nn](#).

[Mt 27, 51](#) - Oddzielająca Miejsce Świąte od Najświętszego (por. [Wj 26,31nn](#)). W rozdarciu zasłony tradycja chrześcijańska widziała zniesienie kultu Mojżeszowego i otwarcie przez Jezusa wstępu do przybytku mesjańskiego (por. [Hbr 9,3.12](#); [Hbr 10,20](#)). Opisane w tym i nast. wierszu zjawiska były znakiem dnia Pańskiego (por. [Iz 2,10](#); [Jr 4,24](#); [Am 5,18](#); [Am 8,8n](#)).

[Mt 27, 57-61](#) - Por. [Mk 15,42-47](#); [Łk 23,50-56](#); [J 19,38-42](#).

[Mt 27, 62](#) - Tak określano piątek ze względu na szabat.

1 A gdy nastał ranek, wszyscy arcykapłani i starsi ludu powzięli uchwałę przeciw Jezusowi, żeby Go zgładzić. 2 Związawszy Go zaprowadzili i wydali w ręce namiestnika <Poncjusza> Piłata².

Koniec zdrajcy³

3 Wtedy Judasz, który Go wydał, widząc, że Go skazano, opamiętał się, zwrócił trzydzieści srebrników arcykapłanom i starszym 4 i rzekł: «Zgrzeszyłem, wydawszy krew niewinną». Lecz oni odparli: «Co nas to

obchodzi? To twoja sprawa». **5** Rzuciwszy srebrniki ku przybytkowi, oddalił się, potem poszedł i powiesił się. **6** Arcykapłani zaś wzięli srebrniki i orzekli: «Nie wolno kłaść ich do skarbca świątyni, bo są zapłatą za krew». **7** Po odbyciu narady kupili za nie Pole Garncarza, na grzebanie cudzoziemców. **8** Dlatego pole to aż po dziś dzień nosi nazwę Pole Krwi⁴. **9** Wtedy spełniło się to, co powiedział prorok Jeremiasz⁵: Wzięli trzydzieści srebrników, zapłatę za Tego, którego oszacowali synowie Izraela. **10** I dali je za Pole Garncarza, jak mi Pan rozkazał.

Jezus przed Piłatem⁶

11 Jezusa zaś stawiono przed namiestnikiem. Namiestnik zadał Mu pytanie: «Czy Ty jesteś królem żydowskim?» Jezus odpowiedział: «Tak, Ja nim jestem»⁷. **12** A gdy Go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiadał. **13** Wtedy zapytał Go Piłat: «Nie słyszysz, jak wiele zeznają przeciw Tobie?» **14** On jednak nie odpowiedział mu na żadne pytanie, tak że namiestnik bardzo się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród⁸

15 A był zwyczaj, że na każde święto namiestnik uwalniał jednego więźnia, którego chcieli. **16** Trzymano zaś wtedy znacznego więźnia, imieniem Barabasza. **17** Gdy się więc zebrali, spytał ich Piłat: «Którego chcecie, żebym wam uwolnił, Barabasz czy Jezusa, zwanego Mesjaszem?» **18** Wiedział bowiem, że przez zawiesić Go wydali. **19** A gdy on odbywał przewód sądowy, żona jego przysłała mu ostrzeżenie: «Nie miej nic do czynienia z tym Sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacierpiałam się z Jego powodu». **20** Tymczasem arcykapłani i starsi namówili tłumy, żeby prosiły o Barabasz, a domagały się śmierci Jezusa. **21** Pytał ich namiestnik: «Którego z tych dwóch chcecie, żebym wam uwolnił?» Odpowiedzieli: «Barabasz». **22** Rzekł do nich Piłat: «Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają Mesjaszem?» Zawołali wszyscy: «Na krzyż z Nim!» **23** Namiestnik odpowiedział: «Cóż właściwie złego uczynił?» Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli: «Na krzyż z Nim!» **24** Piłat widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej wzrasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumu, mówiąc: «Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz». **25** A cały lud zawołał: «Krew Jego na nas i na dzieci nasze»⁹.

26 Wówczas uwolnił im Barabasa, a Jezusa kazał ubiczować¹⁰ i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany¹¹

27 Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa z sobą do pretorium i zgromadzili koło Niego całą kohortę. **28** Rozebrali Go z szat i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny. **29** Uplótnszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego, mówiąc: «Witaj, Królu Żydowski!» **30** Przy tym pluli na Niego, brali trzcinę i bili Go po głowie. **31** A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie.

JEZUS NA GOLGOCIE

Droga krzyżowa¹²

32 Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jego. **33** Gdy przyszedli na miejsce zwane Golgotą, to znaczy Miejscem Czaszki, **34** dali Mu pić wino zaprawione goryczą¹³. Skosztował, ale nie chciał pić.

Ukrzyżowanie¹⁴

35 Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. **36** I siedząc, tam Go pilnowali. **37** A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: «To jest Jezus, Król Żydowski». **38** Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

Wyszydzenie na krzyżu¹⁵

39 Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami, **40** mówiąc: «Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, wybaw sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zejź z krzyża!» **41** Podobnie arcykapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali: **42** «Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzemy w Niego. **43** Zaufał Bogu: niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje¹⁶. Przecież powiedział: "Jestem Synem Bożym"». **44** Tak samo lżyli Go i złoczyńcy, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa¹⁷

45 Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej¹⁸. **46** Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eli, Eli, lema sabachthani?»¹⁹, to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? **47** Słyszając to, niektórzy ze stojących tam mówili: «On Eliasza woła». **48** Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, nappełnił ją octem²⁰, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. **49** Lecz inni mówili: «Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, aby Go wybawić». **50** A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha.

Po śmierci Jezusa²¹

51 A oto zasłona²² przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. **52** Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało. **53** I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu. **54** Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlekli się bardzo i mówili: «Prawdziwie, Ten był Synem Bożym». **55** Było tam również wiele niewiast, które przypatrywały się z daleka. Szły one za Jezusem z Galilei i usługiwały Mu. **56** Między nimi były:

Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Józefa, oraz matka synów Zebedeusza.

Pogrzeb Jezusa²³

57 Pod wieczór przyszedł zamożny człowiek z Arymatei, imieniem Józef, który też był uczniem Jezusa. **58** On udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Wówczas Piłat kazał je wydać. **59** Józef zabrał ciało, owinął je w czyste płótno **60** i złożył w swoim nowym grobie, który kazał wykuć w skale. Przed wejściem do grobu zatoczył duży kamień i odszedł. **61** Lecz Maria Magdalena i druga Maria pozostały tam, siedząc naprzeciw grobu.

Straż przy grobie

62 Nazajutrz, to znaczy po dniu Przygotowania²⁴, zebrali się arcykapłani i faryzeusze u Piłata **63** i oznajmili: «Panie, przypomnieliśmy sobie, że ów oszust powiedział jeszcze za życia: "Po trzech dniach powstanę". **64** Każ więc zabezpieczyć grób aż do trzeciego dnia, żeby przypadkiem nie przyszli jego uczniowie, nie wykradli Go i nie powiedzieli ludowi: "Powstał z martwych". I będzie ostatecznie oszustwo gorsze niż pierwsze». **65** Rzekł im Piłat: «Macie straż: idźcie, zabezpieczcie grób, jak umiecie». **66** Oni poszli i zabezpieczyli grób opieczętowując kamień i stawiając straż.